

lige fra Eksamenbordet, og som ikke har den ringeste Forstand paa de vanskelige Forhold, som her er Tale om. Endelig vil jeg mene, at man maatte sørge for, som Biskop Ludwigs gør opmærksom paa, at der aabnes Mulighed for Betjening ved mandlig Præst, hvis det ønskes af en af de Kvinder, for hvem vedkommende er Præst.

Men jeg tilføjer, at selv med disse Forbedringer, som jeg vilde anse for betydelige Forbedringer af Lovforslaget, kan jeg og mit Parti ikke gaa med til det, fordi vi finder, at Tiden absolut ikke er moden, netop efter det, som er oplyst gennem de Bemærkninger og Bilag, Ministeren har givet Lovforslaget. Vi har i det konservative Folkeparti stadig holdt paa, at vi ikke vil gaa med til at fremme ad Lovgivningsvejen noget, som er i Strid med Kirkens Ønsker, og som vil vække afgørende Splid. Der er i mit Parti adskillige, der deler den principielle Opfattelse af Spørgsmaalet, som jeg har, og der er dem, der i og for sig kunde ønske, at Tiden var nær til at faa kvindelige Præster. Men jeg mener paa mit Partis Vegne at kunne sige, at man ikke ønsker at fremme Lovforslaget under de nuværende Forhold, da man i hvert Fald maa have Sikkerhed for, at i Ordinationsspørgsmaalet staar Biskopperne enige, og at der er en Majoritet i Kirken, der staar bag et saadant Krav. Det er der ikke, det maa man give det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen Ret i. Men jeg maa beklage den Motivering, det ærede Medlem fremsatte som Venstres Ordfører, en Motivering, som hviler paa et ganske independentisk Standpunkt, der er diametralt modsat det, jeg har søgt at fremhæve, nemlig at Kirken er en Enhed, og at vi ikke kan gaa med til en Sprængning. Thi det, som det ærede Medlem hævdede, at naar der til sin Tid kom en enkelt Menighed, som ønskede en kvindelig Præst, kunde Sagen tages frem o. s. v., det svarede ganske til de Udtalelser, vi hørte ved det tidligere Lovforslags Behandling fra Partiets daværende Ordfører, og det minder meget stærkt om det radikale Partis Synspunkt i denne Sag.

Jeg mener, at her er tilstrækkeligt Stof til en meget grundig Overvejelse i et Udvalg, og jeg vil anse det for rimeligt, at det bliver det samme Udvalg som det, det i Dag først behandlede kirkelige Lovforslag henvistes til. Men hvis det paa Dagsordenen sidst opførte Lovforslag om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken gen-

nemføres, mener jeg, at det foreliggende i høj Grad splittende Lovforslag bør lægges til Side, indtil man har gennemtænkt de mange vigtige Spørgsmaal, som i høj Grad ligger for, og som virkelig bør drøftes i et saadant Udvalg som det, Ministeren har foreslaaet nedsat. Jeg vil ogsaa haabe, at de ærede Kvinder, som er saa ivrige efter Præstegerningen, i Mellemtiden vil arbejde paa de Steder, hvor de bør arbejde, nemlig oplysende i Menighederne og ikke ude paa Valgtribunerne og gennem Bladene. Og det burde helst være Kvinder, om hvem man ved, at de virkelig staar i et personligt Forhold til Kristendommen og Kirken. Naar der derimod kommer disse Kvinde-sagsdamer ud, som aabenbart er ganske blottet for ethvert Forhold til Kirken, er det ikke fremmende for den Sag, de arbejder for, tværtimod, det vil holde dens Gennemførelse hen i mange Aar.

Elna Munch: Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præstestillinger har været drøftet saa udførligt her i Tinget, at der ikke er Grund til at gaa videre ind paa selve Princippet. Da Sagen oprindeligt blev forelagt af det radikale Ministerium som et Led i Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder i det hele, hilstes det med Varme og Tilfredshed af Venstres daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen-Sønderup. Sagen var klar og lige til, saa at der ikke en Gang behøvedes noget Udvalg. Hr. Jensen-Sønderup havde imidlertid ikke gjort Regning paa, i hvilken Grad hans Parti var under Indflydelse af det konservative Folkeparti. Da dettes Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, for frem med Ild og Sværd mod eventuelle kvindelige Præster, bøjede Partiet Venstre sig ydmygt under de Konservatives Aag, og Hr. Jensen-Sønderup saa sig ganske svigtet af sit Parti. Lovforslaget blev dog gennemført i Folketinget, men naaede ikke gennem Landstinget; det havnede i et Fællesudvalg.

I 1920 fremsatte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paa ny Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder, dog med den store Ændring, at det med Hensyn til Adgang til Embeder, hvortil kræves Præstevielse, skulde have sit Forblivende ved den hidtil gældende Ordning. Jeg vil gerne minde om de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, den Gang fremsatte. Det ærede Medlem udtalte sig den Gang mere tyde-